

Біла мелодія

Борис Олійник

Глянув: лелечко, лілії!
Світ мій в білому-білому.
Я в сні?
Ні-таки, ні-таки ж!..
Ліг
сніг... Срібною ниткою
В'ється тиша між вільхами,
Пахне юною вільгістю,
Пахне чистою вільгістю,
Пахне... вічністю... даль.

Небо - вигнутим дзеркалом.
Зорі тонко подзенькують.
"Дзінь-дзінь", - дзвінко подзенькують,
Мов на люстрі кришталь.
Я один,
а тільки тіні бігають,
Сам-один у цій біблейській білості,
Тільки іній невагомо скапує,
Хтось плече моє торкає лапкою.
Хто ж це так голубить лапки лапкою?
Озираюсь -
тільки тінь.

Тільки тінь біла
біло
бігає.
Скік на гілку голубою білкою.
Скік на гілку.
Да скік із гілки...
Гілка в гілку.
І я один.

Тільки вітер вміло вимуровує
У заметах замок
зачарований.
Там живуть казкові феї в білому,

Вийшла, глянула на мене
з лоджії.

Я спинився, наче заворожений...
Десь розтала за туманами лоджія,
Тільки віхола та біла мелодія...
Тільки сніг та біла мелодія...
Біла-біла...
І я – один.